

Abonarea pentru districtu pe anu. 152 lei
Șese lune. 76 —
Trei lune. 38 —
Abonamentele încep la 1 și 16 ale fiecărui lune.
Ele se facu în districte la corespondenții ziarului și prin poste.
La Paris la D. Hailegrain, rue de l'ancienne comédie, 5, pe trimestru 20 franci.
In Austria la direcțiile postale și la agințiile de abonare, pe trimestru 10 fiorini argintu valută austriacă.

Abonarea pentru Bucurtesci pe anu. 128 lei
Șese lune. 64 —
Trei lune. 32 —
Pe luna. 11 —
Unu exemplariu. 24 par
Inscripțiile linia de 30 litere. 1 leu
Inscripții și reclame linia. 3 lei

OSOIU

Violare de legi, spoliare a proprietății, mare compromitere a prestigiului Statului, scandalu, și prin urmare scădere a Statului Român. Aceste sunt faptele ministeriului N. Crezulescu; mai adăogind că cine dă uă moșia a Statului pôte da totulu.

Domnu D. P. Vioranu, fiindu procuratore la curtea de casașune a scrisu și supțu scrisu trei articlii, cari s'au publicatu în fôia oficială, Monitoriu Oastii, și din cari unulu s'a publicatu în fôie osebite și s'a imprimatu prin administrațiune în tota țera. In celu d'anteu, a espresu indignarea sa că peiratorele curții apelative criminale „na datu încă în judecată fôia această” și că „judecătorii n'au osăditu-o încă, nu-i imprimatu în frunte pata infamiei.” (Cine? Judecătorii?)

In acesti articlii a injurat ș'a calomniatu, numindu-lu trădătoriu și vîndetoriu alu Patriei străinulu pe direptorele acestei fôie, ș'a calomniatu și maioritatea Adunării, și nașunea, și armata, precum ș'a doveditu și se va mai dovedi.

Pucinu dupe ce a sîrșitu acesti articlii, d. D. P. Vioranu a fostu numitu ministru alu justiției prin decretu supscriu la 15 Augustu.

La 16 Augustu direptorele acestei fôie a fostu, conformu voinței espese oficiale de mai nainte de d. Vioranu, datu în judecată în contra legi de presă de către însuși d. Vioranu, pentru că a respunsu, că in timpinată calomniele d-lui Vioranu, publicate in Monitoriu Oastii.

Procesulu se va infășia în ziua de luni, noue Septembrie, la curtea apelativă criminală.

Apărătorii acestui mare, și neaștitu încă în lume, procesu politicu, voru fi:

Domnii George Petrescu, Maniu, Grigorie Arghirovulo, George Stirbeiu, Constantin Brăilou, Cornilie Lapati, Dimitrie Ghika, Ion Ghika, Ion Brătianu, Anastasie Panu.

Mercuri la 11 Septembrie se va infășia la curtea criminală procesulu d-lui Sc. Turnavitu pentru scrisoria de refusu de impositate publicată în Românu lu de la 17 Maiu.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI, 13 Răpiciune.

Responsulu Rusiei la notele celorlur trei puteri, pornitu la 8 Septembrie, se astepta la Paris la 11 Septembrie. Ne întrebamuri eri, ce va aduce acelu

FOIȚA ROMANULUI

Sultanulu de Tanguik

și

Nasulu lui Ali cerșitoriu.

(Urmare.)

IV.

Viđirulu nu se nșela.

Sultanulu de Tanguik, întorcându-se către cerșitoriu în dișe:

„Ti-aru plăce, Ali, se schimbi trențele murdarie cari te acoperu contra unor haine bune, și fônea contra abundanței? Nu te ai bucura se aibi de locuință palatulu chiaru alu Sultanulu, d'a fi la dînsulu ca la tine, și de a dispune de atălea buciți d'auru câte ti aru trebui spre a fi avutu între ceți mai avuți? Tôte acestea, tu le poți dobandi, și numai de cătu.

— A! sire, dișe cerșitoriu lu uimitu, căci recunoscuse că Sultanulu singuru putea se vorbescă astu-feliu; a! sire, ce trebuie se facu spre a merita

respunsu în creșurile sele? Urmarea negociașunilor seú recurgerea la miđlôce mai efective? Pacea saú resbelulu? Nu se cunoscă încă coprinșulu acelu respunsu; ziarulu la France însă ne spune că „după tota aparinșia, acestu respunsu nu va motiva nici replice, nici comunicări imediate și se crede în genere că negociașurile voru intra în uă fase mai pucinu activă. Solușunile definișive voru fi studiate, in timpulul călătoriei Imperatulu Alesandru prin staturile sele, de către cabinete; daru n' se pare că oru se pôtă fi așa de apropiate pe cătu le aru voi impacianța opiniuni.

Prin urmare noue întârșiri. In timpulul acesta însă Polonia este sfășiată de rigurile unei lupte teribile. Crușimile autoritășilor rusești se însutesc. Warszawa se inchide în timpu de deșe zile și se pune supțu cea mai grea siare de inconșurare spre a putea guvernulu rusescu face percisișuni în tôte casele cu deamenuntulu pentru a descoperi nevedutul comitatulu nașionale, presele sele, biurourile, funcționari și deșitele sele de arme. Ordinul din cele mai severe suntu date de cătră guvernulu rusu, precum la noi suntu date de guvernulu Crețulescu, pentru plata impositelor. Cu tôte acestea însă insurecțiunea se mănșine, și scrirele din urmă ne vorbescu de noue sucese însemnate ale Poloniloru la Rozan și la Bokiciny.

Publicarea notelorulu celorlur trei puteri și a responsulu Rusiei, va constata, cumu dișe *Independenșia belgiacă*, neputinșia diplomației a resolve cesitiunea poloneșe pe calea negociașurilor și a conferinșelor.

Evidenșia acestei neputinșie înșpiră ziarulu *le Siècle* unu articlu, în care d. Havin, directoriu lu seú politicu, demunștrind uderetnicirea Rusiei, cere a i se da unu ultimatu și esprieme credinșia că, in lipsa Engleției, Austria și alte puteri voru merge înainte cu Francia pentru liberarea Poloniei.

Daily-News publică unu articlu în acelaș fel; conclușiunea numai este diferită; elu nu conchide cu resbelulu, ci cu recunșcerea Poloneșiloru ca parte beligerinte.

La France susține urmarea negociașurilor, ea speră încă în re-

șe schimbare atătu de minunată in sôrtea mea? Vorbesc; nimicu nu mi va fi cu neputinșia spre a mă face demnu de bunătășile vôtrelu.”

Și, plecându-și fruntea în pulbere, serută plângându de bucurie ciucurii rochiei ștepanulu seú veneratu.

„Nimicu, și mai pucinu de cătu nimicu, respunde Sultanulu. Trebuie se mi dai uă fagăduinșă și s'o ții. Daru, află, dacă nu o vei ține, consciinșta mea mă va sili se te puți în țepă. Amu grôșă de sperjur, și din nefericire nimicu nu este mai rar u aici josu de cătu unu juramântu bine ținutu.

— Fagăduescu, fagăduescu, respunde Ali palpitându. Jură ori ce va voi înălșimea vôtștră. A nu mai avê fônea, a nu mai avê sete, a nu mi mai fi nici prê caldu nici prê frigu, a cunosc de delicateșele vieșei, a uita aspirmile sale, a simți că pacea și binevoinșta se întorc în anima mea, a trăi în fine ș'a muri fără se amu a blestema precum amu facutu adese, a! sire, a! ceste suntu bunătăși pe cari nu voi

forme liberali din partea Rusiei, și spre a întemeia această speranșia, ie în ajutoru câte-va corespondinșe ale ziariloru *Independenșia belgiacă*, *La Presse*, *le Nord*, în care se susține că Imperatulu Alesandru II cugetă fôrte multu la acele reforme, la cari opiniunea publică ilu împinge cu pũtere.

Agitașunea electorală în Prussia urmêdă. Comitele Schwerin adresêză o scrisoria alegătoriloru, în care îl înșegêză la unire spre a readuce țera la uă situașione constitușionale și spre a respinge ordinașia asupra preseș din 1-ii Iuniu. Reușita opozișunii pare mai multu de cătu sicuru și Ministeriu lu prussianu se va afla într'uă tristă posișione la desciderea Camereș, de va avê curagiulu a sta pină atunci pe bancele sele ministeriali.

Pe d'altă parte, în Austria și in alte staturi ale Germaniei, ale căroru suverani au luat parte la Congresulu de la Francfort, impresiunea produsă de raportulu ministeriulu prussianu pentru disolverea Adunării și facerea unor noue așerș, este din cele mai desplăcute. Acelu raportu este consideratu ca unu adeveratu actu de acusare, contra Austrieș și mai alesu ca unu apelu la pasiunile poporarie în Prussia, contra tuturor propuneriloru imperatulu Francisu-Iosefu. Ziariele și corespondinșele, din Wienu trag u aci conclușiunea că pe cătu timpu va fi la putere ministeriu lu Bismarck, nu este speranșia d'ua înșelegere între cele doue puteri mari ale germaniei; ba încă pôte că Germania se va vedê despărșită, în mai multe grupe de staturi cu diferite tendinșe politice.

Ziarulu *la France* constata, amu putê dișe cu ôre care satisfacere, această desunire ce creșe pe fiă care di și care este, dișe elu, singurulu rezultat u reale și palpabile alu congresulu de la Francfort. Pe d'altă parte ziarulu *la Presse* declară că unitatea Germaniei este uă chimera; că uniunea defensivă și ofensivă a stateloru germane nu pôte avê de scopu de cătu unu atacu contra Franceș; și dreptu conclușiune gășim u erăși unu felu de satisfacere pentru pucinele rezultate produse de Congresulu de la Francfort. Acestă impresiune nu pare a fi unu ce isolatu în presa franceșe

putê se le cumperu destulu de scumpu. Spuneți ce bine-voști a cere de la mine, și dinainte subscriu.

— Cea-a ce voescu de la tine, dișe Sultanulu, este se te indatoresci, din ora chiaru cându vei fi ôșpele meș, a nu te mai gindi la nasulu teú ca și cumu n'ai fi avutu nici uă dată și a nu pune mâna pe dînsulu de cătu dupe șese luni implinite.

— Numai această? dișe cerșitoriu lu plinu de mirare. Lucrul s'a facutu, tocmeła s'a sîrșitu, sire. Cel n'ai nici de cumu alte condișuni de pus u sclavulu tău? Pentru așa pucinu, pentru nimicu, căci este nimicu, căci este uă jucăria cea-a ce mi ceri! Dintr'unu seracu muritoriu de fônea ce suntu, dintr'unu seracu care n'a mincatu nici uă dată de cătu jumătate din fônea sa, voi fi numai de cătu avutu, fortunatu, fericitu? . . .

Dumneșeu lu meú, da, respunde Sultanulu, și adaogu chiaru, dișe elu privind u viđirulu seú c'ua đimbire care inghiat u în vinele sale totu sâ-

d'acea-a o înregistramu aici, spre a o evoca la timpul seú.

Marele-duce Constantin u trecut la 11 septembrie pe la Wienu și d'aci pe Dunare merge in Crimeia. Unu caută a gâsi uă coincidenșia între trecerea pe Dunare a marelu duce rusu, vice-rege alu Poloniei, supțu ale căru ordinu se află armatele cari sfășia sinulu Patriei polone și facu crușimile oribile de cari presa europeană este plină, și între mergerea peste Milcov u a președintelu consiliulu de ministri din România, supțu alu căru guvern u se petrece afacerea de la Constangalia erăși contra Poloniloru. Se vorbesce chiaru despre uă înșilnire ca cea-a, de a le cării rezultate, ne a spusu D. I. Brătianu, cu ocasiunea deșbateriș adreseș, că lumea este fôrte îngrijată. Dilele trecute se astepta în adeveru la Odesa Imperatulu Alesandru; daru noi nu vedem uă amestec u pôte fi între călătoria primulu nostru ministru cu călătoria Imperatulu seú cu a ducelu rusescu. Chiar dacă d. Crețulescu aru întimpina pe marele duce Constantin, această nu pôte fi de cătu uă simplă curtesia, uă simplă politeșă. Scomotele daru ce s'au răspanditu nu le putem crede întemeiate. C.

HEP! HEP!

Unu onorabile boiaru bețranu, destulu de cunoscutu și stimatu pentru onorabilitatea și independenșta de carapieriu cu care a trecut uă vieșă întregă, printr'atatea vicisitudinș, d-lui Logofetulu Grigore Obedeanu, ne-a spus, suntu vre doue-deci de ani trecuși, următoria anecdota.

După căderea revolușunii nașionale de la 1821, țera cădu din nou supțu cotropirea cea barbară a osmanliiloru. D. Grigore Obedeanu, june atunci și cu pucina avere, era în Bucuresci și locuia în casa unei-a din surorile sale măritate. Turșii, după ce jăfuiău țera, în felurite moduri, mai gășiseră încă unulu prin care jăfuiău d'a dreptulu clasile cele mai avute. Câte unu agă turcu, favoritu și pôte și to-

gele nefericitulu ministru, adaogu că, țindu prê multu ca toți se fie curați la curtea mea și neplăcându mi se văđi: unu nasu neingrijitu, viđirulu meú pe care lu veđi aci va avê însarcinarea speciale d'a ține chipulu teú curatu; ori ce greșelă merită uă pedepsire; elu te calomniase, această va fi pedepsa sa.

— Daru cumu, sire, strigă viđirulu, eu, insu mi eu?

— Amu dișu, respunde Sultanulu de Tanguik, c'unu tonu care nu mai primia respunsu.

Ali însă re'inviatu saria de bucuria.

„Nasulu meú! strigă elu, daru nu mi pasă mai multu de dânsulu ca de cea d'antăiu părechia de papuci ai mei. Jur u Mohametu de a nu-lu atinge tota vieșta mea: șese luni, nu este destul.”

Două ore după această întrevorbire memorabile, cerșitoriu lu Ali era instalatu într'unulu din cele mai frumoșe apartamente ale palatulu.

Transformarea era complectă; elu a fostu îmbăiatu și parfumatu, barba sa a fostu frisată, mirosia frumosu, era de minune.

varășiu alu vr'unui Pașia mare, scoțea uă listă de contribușione și mergea din casă în casă și cerea bani. Era peste putinșta se refuze cineva d'a contribui câte 1000 sau 300 de lei, far' a se espune la persecutări și pôte și la mai multu.

Intr'uă di junele Obedeanu, se preâmbla in pridvoru, unde era și sora lui, cându intră d'ua dată in curte unulu din acei renumiți turci, despre cari vorbiram.

A s'ascunde era acum u peste putinșta; a nu-i da, cel u pucinu 300 de lei, era asemene peste putinșta, și d. Grigorie Obedeanu n'avea atunci destulu avere spre a face partea foculu. Semeșiu, cumu sunt u toți junii cei adeverati, și animatu de dorinșta cea mare d'a-și scapa punga, inteligentele boiaru își făcu planulu, își luă otărirea într'uă clipă și plecându capulu pe peptu își urmă preâmblarea prin pridvoru.

Turculu urcă scara, și la trepta după urmă ură, în limba lui, bună diua junelui boiaru. Acesta își urmă preâmblarea, far' a rădica capulu, pe care-lu și plecase fôrte spre unulu din umeriș seú, și nu dede nici unu respunsu, ca cumu n'ar fi vedutu și n'ar fi auditu nimicu.

Turculu, deconcertatu unu minutu d'ua astușfelu de ciudat și cutețătoriu purtare, face unu pasu spre dînsulu și repete cu glas u mai mare: — „Sabașer olsun, boiaru!” Junele boiaru, ne mai putend u evita acelu glonșu, supțu formă de salutare, ce Turculu îi trânti dreptu în faciă, stetu uă clipă, se uită la dînsulu cu uă căutare rătecită, îi dișe cu glas tare: „hep! hep!” — și ndat u își reluă mersulu seú. Turculu, din ce în mai deconcertatu, stătu în locu, și-i dișe, cându reveni spre dînsulu: — „be boiaru haltetme be” — Și boiarulu, și mai tare, și mai nevorsu, strigă: — „hep! hep! hep!” — Și iuși și mai multu mersulu seú.

Acoperitu de haine strelucite de postavu, d'auru și de mătase, elu avea unu aeru atătu de mare, cu totu nasulu seú celu roșiu, în cătu toți curțisanii se întreba la urechiă cine putea se fie acestu înaltu personagi. Acel cari sci u totu, afirmă că ora unu monarcu care visita pe Sultanulu. Când u se văđu că la cel u mai micu sempu alu seú miudrulu viđiru s'apropia de dînsulu, saú pentru a basina nasulu seú cu apă de nalbă, saú pentru a i face smeritul u oficiu care se scie, această n'a mai lăsat u îndouelă pentru nimeni.

V.

Tôte merseră bine optu dișe, și se putea crede că Ali gășise fericirea. Elu inota în bucuria; bea, minca și dormia ca unu om u pentru care implinirea acestor u trei funcșuni ar fi coprinșu tôte fericirile omeneșe. In a doua septamăna, uitându-se pucinu pe sine insu-și se bucura de privirea streluciriloru cari lu inconșura. Privia,

Turculu atunci pune mâna pe el și eră și strigă — „bre boiaru, hal-tetme bre“ — Si junele boiaru și mai nevosu, și mai spasmodic, strigă și mai tare și pe felurite întonări — „hep! — hep! — hep-hep-hep!“

Sora d-lui Obedeau, coprină de risu, dar vedându totu d'ua dată și pericolul în care se pusese fratele iei, își înecă risul, și siluirea ce-și făcu, precum și temerea, îi deteră uă contenință ce Turculu n'o mai putu înțelege și care fu interpretată în favoarea junelui boiaru, care își urma mereu mersul se, repetind pe felurite tonuri, imbecilele refren: „hep! — hep! — hep-hep-hep! — hep!“

Este știut că Turcii au cea mai mare venerare pentru smintii și idioți. Astufel dar, de și Turculu luptă cătu va timp cu temerea d'a nu căde în cursă ș'a perde banii ce venise se ie, însă sfăruița și dibăcia cu care d-nu Grigorie Obedeau jucă rolul de smintit-năntăng, și încremenirea în parte naturale și în parte jucată a sorei lui, precum și respectul ce educațiunea și religiunea îi impuneau a avea pentru smintii, îl siliră se de din umeri și se plece.

Sunt câte-va lunc de cădu purtarea acestui Ministeru ne aduce necontentiu aminte împlinirea d-lui Gr. Obedeau cu Turculu.

Națiunea îi duse, prin reprezentanții sei!

„Cestiunea monastirilor duse închinare este uă cestiune esclusivă din intru. Voiescu dar ca această cestiune se se resolve în țără și prin țără. Ai dat, îi mai duse Adunarea, unu decretu prin care ai dîsu că, după cererea Patriarhului ș'a Chiriarchilor, arendarii acelor moșie se depuă banii în casa Statului.“ Prin acelu decretu pe d'ua parte ai aretat c'acei chiriarchi aru ave uă autoritate asupra acelor averi, eră pe d'altă tu, guvernul alu națiunii române te-ai coboritu a fi gendarmul, sau vîtafulu de Aprodi alu chiriarchilor Greci. Protestezu contr unei asemenea procederi ilegale, umilitoria și compromitatori, și otărescu în unanimitate, în numele dreptului ș'alu națiunii, se treci îndată veniturile și cheltuecele acestor averi ale națiunii în Bugete și se mi presinți unu proiectu de lege pentru definitivă regulare.“

La tôte aceste, Ministeriul re-

cerceța, admira, desaproba câte dădată, și aceste nu eră cea mai mică din plăcerile sale. Ali era unu omu care nu era lipsit de bunul simț: miseria este uă scîlă care folosește p'acei pe cari nu'i omoră. Se întâmplă câte uă dată lui Ali, în convorbirile la cari îl invita domnul se, de a'lu coprinde de mirare prin independința observărilor sale. Omenii și lucrurile curții, după ce primă uimire a trecut, i se arătără în chipul celu mai limpede. Este uă rătăcire prea comună d'a crede că aparințele aruncă îndelung pulbere în ochii omenilor mici. Este mai lesne de a lua drăpta măsură a lucrurilor de jos în sus de cătu de sus în jos; astu-feliu estu mai puțin supus la amelă. Sultanalul de Tanguik era totu în mirare.

„Cine te-a învățat tôte acestea? dices elu câte uă dată lui Ali.

— Este ore uă știință de a vedea cea-a ce vești? răspunde cerșitoriu. Toți omenii cari te ncongioră, afară de doi, sau trei, n'au de cătu uă ideă;

punde națiunii, ca Boiariul Obedeau Turculu: „hep! — hep!“ Națiunea, se uită lungu la dîsul, și dede din umeri dîcîndu-i: — „haltetme, be ministeriu!“

Dup'acea-a, presa îi arită că declarându în Adunare ea nu pôte pune în lucrare voturile unanime ale Națiunii, adresându-se apoi la străini și cerindu-le a retrage protocolul alu XIII-le, recunoște elu însuși prin aceasta pe străini suverani ai națiunii și încă suverani chiaru pe averea iei, pe moșiele iei. Și Ministeriul se invirtesce în locu, strigîndu: „hep! — hep!“ Națiunea se uită la dîsul cu milă și-i dîce: — „haltetme, be Ministeriu!“

Presa îi demonștră că unu guvern despărțit de națiune este slabu și c'atunci străinul profită a da în capu și lui și națiunii. Și Ministeriul: „hep! — hep!“ și Presa: „haltetme be ministeriu!“

Presa îi arită prin acte autentice, că călugării Străini, au înstrăinat uă moșia a statului ș'ă exercitat astu felu dreptul celu mai mare, cel mai soluț alu unui proprietariu, — și care în codu se denumesc „suptu assioma, „uti et abuti“ (a usa ș'abusa). Îi arită că încuviințându acelu act recunoște oficiale pe Călugeri de proprietari și încă „proprietarii de veci“, cumu dîce actul de schimb alu moșiei Osoiu, întăritu de tribunale. Îi arită că n-considerarea pozițiunii ce are în țără Acelu care a luat Osoiu de la Călugeri străini, compromite și mai multu drepturile națiunii, căci ne deconșideră, și ne deconșideră pînă la scandalu, și că străinii lovescu cu cea mai mare cutedare și disprefiu uă națiune deconșiderată. Și ministeriul: „hep! — hep!“ și presa: — „haltetme be ministeriu!“

Adunarea îi arită în unanimitate, (prin amendou proiectele de Adresă) că națiunea „este țare îngrijată despre lucrările guvernului cu străinii, și că are dreptul și datoria a vedea, c'ua oră mai nainte acele lucrări. Și Ministeriul: „hep! — hep!“

Adunarea îi arită în unanimitate că justiția și administrațiunea au ajunsu a fi „unū scandalu“, că din această c'usă, și dînt'ua centralizare dîspotică, jăfuitoria și șicanatoria, Unirea este lovită de mörte, și ministeriul: „hep! — hep!“

Adunarea îi spune că însuși elu

a păstra funcțiunile lor ș'a lua bani din tesaurul vostru. Lucrul este atăt de simplu în cătu ar fi limpede pentru unu orb. Pentru ce toți acesti omeni ar fi mai ocupați de treburile vöstre de cătu de ale lor? Astupați-vă urechile, întorčeți spatele la curtea vöstră, priviți pe ferestră, prin acele mulțimi cari umblă pe supțu terasele vöstre trece și retrece adevărul. Ce ați voi se facă elu pe tapețele vöstre? Credeți ore c'acei domni l'ar uă lăsa ș'alerge acolo în costumulu cu care elu se mulțumesc?

— Seracii cugetă, dices Sultanalul în sine, și sunt mulți seraci!

Aceste două descoperiri îl făceau gînditoriu.

VI.

„Ascultă duse într'ua și Sultanalul lui Ali. Amu rugat pe mulți omeni se tacă. . . Pe tine, te rog se vorbesci. Vorbesce cătu vei voi; spune'mi adevărul, lătoceai precum te gîndesci; numai nu'lu spune de cătu

a mărturit că financiele națiunii sunt „în mare desordine“, că desordinea aduce cea mai mare și grabnică peire și-lu invită a da socotelele ș'a regula și ecilibra veniturile și cheltuecele. Și ministeriul: „hep! — hep!“

Adunarea îi spune că voiesce uă oștire mare și națională, bine armată și organizată conformu averii, spiritului și pozițiunii nöstre; îi spune că ea voiesce libertate, dreptate și aplicarea, în tötă sinceritatea, a regimului constituțional conținut în Convențiune (principele revoluțiunii de la 1789); și vedîndu că elu refuză d'a intra p'acea cale, îi dă unu votu de neîncredere și-i refuză punga națiunii. Ministeriul le refuză tôte, închide Adunarea, rupe pactul fundamentale și merge cu pașii cei mai răpădi spre cea mai deplină și generale peire, strigîndu la totu ce i se dîce: „hep! — hep! — hep! — hep-hep-hep!“

Națiunea se uită la elu cu mirare și cu grijă; îl studiă și cugetă. Și noi îl prevenim, pentru a mia oră se bage bine de semă ca nu cumva, sugrumată în sfîrșit de mărirea pericolulu, se pîrdă mila ce are de smintii-năntăngi și se răspundă la rîndul iei la tôte cererile sale: „hep! — hep!“ și în acea aprindere, în acea iuțlă, închidîndu glasnicile, după obiceiul Românului, se sfîrșesc cu putericulul! „hop! hop!“

C. A. R.

Berlin 11 Septembrie. Gazeta generale a Berlinului coprinde uă epistolă a comitei Schwerm, în care dîce: Ca tôte, că partitele în Prusia sunt în acord pentru condamnarea proiectelor austriace de reforma ale confederațiunii germane, totu este învederat că această cestiune nu pôte ave nici uă lăturire asupra pozițiunii reciproce a partitelor întru dîsele și cătră guvernul, și că uă asemenea inrurire o pôte ave numai constituțiunea și organizațiunea internă a Prusiei.

Milano 11 Septembrie. Diariul „Perseveranza“ de astăzi publică uă corespondință de la Torino cu data de ieri, care dîce: După uă navelă oficială sosită astăzi, guvernul franceș consimpe la cererea guvernului italian atîngătoria de tradițiunea (predarea) celor cinci brigantii. Stradițiunea se va face la frontaria muntelui Cenis, la același locu unde s'a sevirgitu predarea lor, în mânele autorităților franceș.

Triest 11 Septembrie. Uă va-

mie, și forte încetu. Nu ar fi bine ca și alții se pötă se-lu auță.“

Sultanalul era de bună credință. Ali spuse totu, și fu chiaru naiv: cea-a ce nu întărdă de a recunoște.

Dupe o desbatere în regulă, în care și dînt'ua parte și dînt'alta fie care era animată, cerșitoriu espuse ideia cutedătoria că este de trebuință pentru buna sănătate a unu mare Statu ca se existe bucuria ș'în altă parte de cătu numai la curte, și că poporul chiaru se nu fie prö nemulțămît. Sultanalul îi respunde prînt'ua vorbă cu care tronurile sunt forte deprinse de cându sunt în lume tronuri, și care s'a usat pe busela tutoru Sultanalor, de cându sunt Sultani. Voiu se vorbescu de acea vestită vorbă: „Statulu, cū sunt!“ care se va pără mitologică sau stupidă vöcurilor viitorie.

„Nu, respunde Ali, Statulu n'usunteți voi și dovadă este că, atunci când vești muri, Statul nu va muri cu voi! Dîc mai multu, elu va fi mai fericit dacă ați domni reu.“

pöre a companiei Lloyd a adus postea din India, cu nuvele de la Calcuta 8, Singapore 7 Augustu, Batavia 27, Hong-kong 29 Iulie. În apele iaponeze au fost atacată cu focuri uă vapöre franceze și uă corabiă olandese de resbelu. Uă vapöre americană a plecatu spre a cere satisfacțiune din cauza unu atacu în contra mercantile americane. La Nangasaki s'a descoperit unu complotu avîndu de scopu uciderea consulului Marii Britanie d'acolo.

Cititori nostri își aduc aminte de apelul ce au adresat patrioții ruși din Moscova patrioților poloni, prin care-i invită a face causă comună cu dîșii spre efectuarea scopulu d'a crea unu mare imperiu slav. Publicăm acumu respunsul patrioților poloni. Acestu respunsu sună în traducțiune fidele:

De mai multu de șapte luni pămîntul nostru este devastat d'unu resbelu omoritoru între doue popöre, din cari unul combatu ca subjugatoriu, și celu laltu se aperi în contra subjugării. Din colțurile cele mai depărtate ale imperiului vostru czarescu ați atrash armie numeroșe spre învingerea pucinilor daru eroicilor nostri luptători, și cu tôte acestea nu numai n'ati isbutit a sfărâma bărbăția noastră, abnegațiunea și perseveranța noastră, ci din contra ați putut a ve convinge, că, cu tôte apesările neomnoșe întrebunțate în contra-ne, nu vești putu spera nici uă dată a omori spiritulu nostru național. După această sperință, ce ați făcutu din nou, nu ne putem popri d'a ve adresa, dreptu respunsu la apelul vostru care cere de la noi uă denegațiune de noi înșine, unu cuvintu de adeveru spre a respinge cruda vöstră cerere, spre a ve lumina spre a ve întorče de la uă politică deaștrășă și spre a ve dovedi că scopulu înaltu alu unei națiuni nobile nu pôte fi subjugarea unei seminții de frate nici visul pericolosu de dominațiune asupra doue părți ale lumii. Nu trebuie se ve mirați, frați din Moscva, că, cându ați uitat uă nobila destinațiune a unei națiuni libere și interesele civilizațiunii, cându v'ati lăsatu impinge d'unu Czaru ambițiosu a înghiți țere și a subjugă popöre, acestu Czar și urmașii sei, sucesorii sei esecutori ai testamentului se, au pusu chiaru pe grumății vöstri unu jugu de feru. Czarul ve spunu că voiescu a fi liberatoriu popörelor slave, pentru ca u ajutorulu acestei ideie, care amăgesce pe cei nobili dîntre voi, se pötă arunca în lanțuri tôte semințiile slave.

Încă n'au trecut trei pătrărie de seclü, de cându Europa a început a se regenera și d'atunci desvoltă u

Ali nu bagă de semă că Sultanalul îngalbenise auțîndu uă asemîno monstruositate, și urmîndu înainte, adause:

„Căci, în fine, dacă n'arü mai fi Sultani, totu ar fi popöre; pe cându dacă n'arü mai fi popöre, n'arü mai fi Sultani.“

Acestu respunsu alu lui Ali ar fi făcutu se se ridice perulu în susu pe capulu Sultanalului de Tanguik, dacă elu n'arü fi fostu pleșuvu.

„Domnule Ali, îi duse elu, dacă altă urechiă afară de a mea ar fi ațitü, vorbele tale, ași fi dîsu se te sugrumu pe locu.“

Ali nu mai duse nimioü, daru curtea perdu din farmeculu iei în ochii lui. Elu început a înțelege că nu era mai multu stepănu pe limba sa precumü nu era nici pe nasul se. În locu se mai alerge insințea Sultanalului, cumu făcea altă dată, elu avu grija de a fugi de dîsul, și crequ a băga de semă că și stepinulu se nu prea se grăbia se lu caute.

pași gigantici din ce în ce mai multu libertatea și fericirea popörelor, nu mai voi singuri ați remas în cruda barbaria a timpilor vechi și n selbăticia tartar. Dacă vi s'arată că scopulu slavismulu este misiunea d'a ve împotrivi civilizațiunii Europei și timpilor moderni, nu trebuie se ve mirați că noi, ca tötă Europa, respingemü uă asemenea ideia ce conduce numai la rătăcire.

Ne pare forte reu că ne silii a împlini datoria d'a ne păstra esinția cu sabia în mână în contra vöștä; cu tôte acestea suntemü gata bucuroși a ve ierta tôte crimile ce le ați comisü d'unu seclü în contra-ne, pentru considerarea că ați fostu amăgiți și conduși pe uă cale rea. Ve întindemü uă mână de frate, precumü o întindemü fiă-cărui poporu, crequ că în fine vești fi dobînditü destulă educațiune politică spre a înțelege că doue popöre potu esiste la uă laltă în amicitia, daru că nu pôte fi nici uă dată misiunea unuia d'a cutropi și destinațiunea celui laltu d'a se lăsa subjugă.

Găndiți-ve ce rezultate a produsu pînă acumu joculu periculosu alu imaginării vöstre misiuni a panslavismulu și condannabilele vöstre certe cu noi. În deșertu ați versatü sângele nostru celu mai nobile, ați derematü prosperitatea noastră. D'unu seclü sute de mil din noi au peritü supțu Knutu; alte sute de mil au espiratü în minele Siberiei, erăși sute de mil a versatü sângele lor pe câmpurile bătăliei Caucasului, încă uă dată sute de mil impu necontentiu pescerile suterane ale fortorețelor și casarmele umede și omoritorie. Decimi de mil au ajunsu prada numeröselor vöstre și îndurătoria și a tribunalelor marțiale ucidentorie, miliarde din avușele noastre au ajunsu jafulu shirilor vöstri avari; religiunea noastră este supresă, sanctuariile noastre sunt profanate, cei mari ai nostri gemu în miseria și totulu ce avem mare, sacru, scumpu este căcatu în picioru. Acestea sunt rezultatele fraternității seculare ce ne oferii. Imboldiți de tirania Czarilor vöstri, fără speranță d'a dobîndi biruința asupra-ne prin civilizațiunea vöstră, atatu de inferioria ale noastre, ați întrebunțat, uitändu că este unu Dumnequ, crudimele vöstre în contra-ne. Încredîndu-ve în ajutorulu acestorü necontentite crudimi și prin urmare în stingerea noastră după facia pămîntulu, v'ati închipuitü că vești putu numi fără contestațiune patria noastră a vöstră.

Czarina vöstră Ecaterina s'a datu de protectoria libertăților noastre și a splatatü slăbiciunile predecesorilor nostri c'unu calculu rece de egoismu spre nenocirea noastră. Ce putemü aștepta de la voi, cari ca și mai n-

Curtisanii isbutiseră se aile de la vizirulu istoria lui Ali. Ei turba de mânia se aibă întru dîșii pe acestu cerșitoriu. Acesta nu'i opria, se înțelege, de a'lu saluta pînă la pămînt: unu omü în favore este totu-de-una mare. Bunulu Ali nu era mindru, elu le întorcea salutările lor; daru se simția strîmptoratu în mișloculu acestorü false amicie.

Crequ că pe atunci elu început a dori timpulu, de care vorbise atatu de reu, cându prinția c'ua cepă crudă, glumindü veselü cu alți bieți seraci, de potri va sa.

VII.

Elu înse se făcu bine, nasulu seu desostitü și desumflatu reluase puținü câte puțin culörea și forma lui naturală: puterile îi veniseră la locu și simția uă generösă trebuință pentru ce-va folositoriu.

Înt'ua dî, pe cându era ocupatü de aceste gînduri, se așă facia în facia cu Sultanalul. A fugi de întelnire

inte, pretindeți și acum că nu voiți decât binele nostru? Observăm bine un suris satanic pe buzele subjugătorilor noștri, când ne numesc „frații”. Avem destulă sperință, și vedem bine că fraternitatea ipocrită nu caută a realiza visul Panslavismului scornit cu dibăciă, ci că n'are altă țintă de câtă derăpănarea și stingerea noastră ca popor.

Ne amenințați cu sclavia prin industria germană când ne va lipsi protecțiunea voastră, și uitați că numai legile văstre absurde și înșelăciunile funcționarilor vostri au ajuns proverbiale, și că nu lasă a reuși nici uă întreprindere onestă; uitați că sistemul vostru de eterne contractări ale guvernului, cu corupțiunile legate de dînsa, supstrage capitalurile de la ori ce industrie reale și regulată; uitați că băncele văstre, administrate de voi, nu sînt deschise industriei oneste, că dobînda banilor în țerele supuse dominațiunii văstre este atît de mare precum nu mai este decît în Turcia, lucrul care ajunge de sine a omori ori ce dezvoltare de industrie.

Czarul vostru Nicolae, pe care îl numiți mărinosul, a protecat elementul german în Polonia spre a crea uă contra-putere naționalității polone. Mulțămim domnului că intențiunile sale au fost nimicite. Germanii între noi au învățat a ne iubi pe noi și noua lor patrie și acum combat în rândurile noastre cu bărbăție în contra jugului străin. Da, vedem cum silințele Czarilor vostri n'au vr'us altă tendință de câtă d'a aduce ora în care, trecînd peste spatel poporilor slave crotopite, se facă a filfai la Bosfor și la Baltica stîndariilor lor și a supune lor poporul german. Dar noi vom să a fi liberi înșine și a lăsa și celorlalte popore libertatea lor. Germania scie că în țilele de periclu noi am fost dîdul se de a perare și d'acea-a voiesce a sci esistența noastră ascurată. Când predecesorii noștri s'au aliat cu Napoleon I. s'au rădîmat pe genii lumii; Franca actuală este încă țera națiunii celei mari, care are pentru lupta noastră eroică uă animă și o înțelegere și putem crede despre dînsa și despre împăratul se că cel pușîn simpatia lor este sinceră. Și poporul Englierei înțeleg marea și gigantică diferență între Czarismul vostru și libertatea noastră. D'acea ne sînt scumpe simpatiile acestor popore. Nici uă dată însă nu ne vom micșora a aslepta de la voi ajutor și scăpare, de la voi, cari atît de des v'ați dovedit a inamic ai gîinții noastre. Totu'd'aua ne-ați înșelat și acum nu ne mai lăsam amăgi de miera cuvintelor văstre amăgitoare. Uitați visurile

văstre și nu credeți că ne veți pute sili a ne uni cu voi, precum altă dată s'a unit cu noi Lithuania, însă de bună voie, s'a unit cu civilizațiunea și cu libertatea noastră. Noi nu vom a ne uni cu voi, a scăpa semințele surori de ginte slavă, și în faptă spre a le arunca în brăciile Czarismului. Voi ne invitați a sta la antepost, acesta vom și noi; însă vom a fi antepostul Europei în contra voastră, pe câtă timp veți voi a face conciste. Da, poporele Europei sînt amicii noștri de astăzi, și nu avem nimic a rezbuna în contra lor.

Singura cale d'a stinge urmările desastrose ale împărțirii Poloniei, nu este înfrățirea cu voi, ci este d'a vegoni din pămîntul nostru și d'a ne bucura, neturburați de voi, de libertatea pe care o dorim și pe care v'o dorim și voue din animă. Atunci numai un domniotiu liberal asupra-ve va putea isbuti a efectua silințe mai nobile, și, scăpat de greutatea unei nenorocite politice de concistă, îi va fi cu putință a rădica cultura, civilizațiunea și prosperitatea voastră.

Trebuie se privim ca uă batjocure ideea că în unirea cu voi, vedeți pentru noi uă perspectivă de civilizațiune, spre a desvolta, cum dicit, aplicările noastre naturale. Ce fel? de când ați venit la noi, ați selbăticit cultura noastră, ați supres scólele noastre, bibliotecile noastre, ați derăpanat cu vandalismu archivele și museele noastre, ați răpit tesaurile noastre de arte și de sciință, și voi cutețați a vorbi de civilizațiunea noastră prin voi și împreună cu voi? Nowosilcow, Okoniow și Muchanow ai vostri au sluit ori ce investigațiunea noi, au supres ori ce rădicare de spirit, au degradat pe băiații noștri cu talent în nisce machine, nisce automați, au prefăcut fetele noastre amabile în nisce păpuși de ornamente, au făcut omni cel mai depravați învețiatori junimii noastre și au lucrat, prin ajutoriul acestor create, la demoralizarea sistematică a copiilor noștri, și voi voiți ca se acceptăm de la voi, civilizațiunea noastră? Abramovici vostri au prefăcut teatrul nostru național totu'ă arenă de patimile cele mai desfrinate, puterici vostri au nutrit și au protegiat în teatru prostituțiunea, și voi ne vorbiți de civilizațiune? Censura voastră barbară, neaușită a înăbușit în semință ori ce este nobile, bun și sublime, a gonit arta și sciința; civilizațiunii vostri au întrebuintat toate puterile lor spre a ne crea uă literatură veninosă, deservătoară și degradătoară, și voi ne vorbiți de civilizațiune?

Da, este adevărat, noi dorim,

gloria și libertatea, dar gloria noastră este libertatea eră nu subjugarea altora.

Da, nenorociți frați din Moscva! ne supunem sentinței provedinței, se ve supuneți și voi acelei sentințe supreme. Sciți însă cum sună acea sentință? Ea sună astfel: Victoria libertății asupra sclaviei, a luminei asupra întinericului. În numele acestei sentințe, Europa încă din seculu trecut combat cu bărbăție în contra puterilor sclaviei și, dacă a uitat pentru un moment misiunea sa permițîndu sfășierea Poloniei, dacă pôte nici în anul 1863 nu va rădica vocea sa pentru noi în lupta noastră în contra Czarului, în fine totu va fi constrîns însuși czarismului a recunoșce neclintitul nostru drept și atunci sôrta Europei se va îmbunătăți.

Nu noue, ci Czarului vostru strigați: Supune-te necesității nestrămutabile a istoriei. Elu se lepede visurile sale de dominațiunea lumii și se între în calea poporilor civilizate ale Europei. Atunci va incepe uă eră nouă pentru Rusia și pentru totu slavismul. Aduceți-ve aminte că numai acela are pace, care o lasă celorlalte; numai atunci veți fi fericiți, cândă no vom pute bucura de fericirea noastră, neturburați de voi. Trăiască Polonia independentă de Rusia, trăiască Rusia, ajunsă dreptă, trăiască libertatea!

Warszawa, 24 Augustu 1863.

Publicăm următoarea întimpinare a d-lui Prefect de Gorjiu la una din corespondințele noastre din Iași. Constatăm însă că, după însuși declararea ce se face în această întimpinare, corespondințele noastre n'a numit pe nimen în scrisoarea sa și că d. Prefect de Gorjiu se recunoșce singur și se declară de omul la care face alustune corespondința noastră.

Tirgu-Jiu, 26 Augustu.

Domnule Redactor!

Corespondințele domniei-văstre din Iași care aruncă de sub oboroc în drăpă și în stînga defăimării nemeritate multor, din acele ce se simt ferice a servi patriei lor, cu credință, sub ce guvern ar fi, prin corespondința sa de la 9 Augustu corinte, înserată în ziarul domniei-văstre din 15 ale aceiași luni, adoptând unu trecut pătat pentru mine, crede că ar mai pute da încă, o lovire Guvernului actual, și își permite a face observațiunea că, între alții, ar fi numit dîncolo de Milcovu, Prefect la unu district, pe unu fost odinioară Președinte la Tribunalul districtului Tecuci, destituat pentru delapidare de bani din deposite.

Felul unei asemenea calomnii, de multu plămădită, atribuindu-mi-se mai adesea ori, pe sub mână, de către nisce individe ce nu roșesc de trecul lor, am venit a me convinge că, și astă una dată, amintirea ce s'au făcut și prin publicitate este totu pentru mine.

me oprescu de a face uă neroziă atît de mare! Frumosu punct de onore este, într'adeveru, acela de la care depinde viața mea!

VIII.

Optu zile abia trecuseră, și veselie lui Ali peri de totu. Nimicu nu mai putea se distreze spiritului se. Tote cugetările sale erau apăsătoare starea sa i se păru îndată nesuferită. Creșu, după ce s'a judecatu bine, c'a găsit în fine adevărată causă a melancoliei care-lu apucase. Vederea vizirului, pe care funcțiunea lui îl lega de cel mai mic pasu alu se, ajunsese a i se pește mesură urcioasă. Ali nu vedea fără unu felu de furie, cu mare greutate stepnită, apropiindu-se de el, cândă avea trebuință, pe bătrănu, care, nu suferia și elu sôrtea sa de câtă coprinsu de fior. Spre a spune totu, era uă ură egală, nemărginită între aceste două ființe, pe cari caprițiul stepănului lor îi robise pe unu la altu.

Vizirul avea elu firese mână groa,

Departă daru de a condanna pe ori care ar fi defăimătorul me de acum, mai ales, îi mulțumesc că mi-a deschis pe lingă ocaziune multu dorită, și colonele ziarului domniei-văstre, ca se pot desvolta trecutul și prezentul me, opiniun publice, de la a căria imparțialitate numai, asceptu a se încorona, imfami mei calomniatori, cu disprețulu celu merit. Nu mi voi da cu tote aceste munca a incepe, mai înainte d'a cunoșce publiculu de la acelu d. corespondinte ori ce este condamnabile ce s'ar pute atribui degradării trecutulu me, le acie că esista.

În desfidu daru s'arete totu, și pe sine însuși, de nu rezasce a-și rădica oboroculu. Sîrșesc rugându-ve, d-le Redactoru, a da publicității această, prin cel d'antii numeru, și a priimi, în același timp, încrederea osebitei mele consideratiuni.

V. Bucșănescu.

ROMANIA DE PESTE CARPAȚI. DIETA TRANSILVANIEI.

Sedința XX din 31 Augustu 1863
(Urmare.)

Sipotariu dice, că ar trebui se se citească subscripțiunea proiectului comisiunii dietale, de altîmintrelea se alătură către A. Bohetielu și așia pârținesce intitulatura propozițiunii regimului.

Președ. raspunde: că precum la desbaterea generală așia acum la această specială la ordinea țilei e desemnată propozițiunea regimului în legătură cu proiectulu comisiunii dietale.

Rannicher, provocu în casă, că delaturându desbaterea asupra intitulării se trecă la desbaterea paragrafulor, dar cădîndu părerea dînsului la votare, face propunerea, că proiectulu de lege se se desfăcă în 2 articli, și apoi se primescă intitulăturile următoare!

1. Proieptu de lege privitoriu la recunoșcerea națiunii române după dreptu de stat, și la egala îndretățire a ei cu națiunile dupe dreptu de stat recunoscute din Transilvania.

2. Privitoriu la recunoșcerea bisericiei gr. orientale și gr. catolice dupe dreptulu de stat și la egala îndretățire aceloră cu celelalte bisericli după dreptu de stat recunoscute din Transilvania. Mai acolo în casulu, cândă nu i s'ar primi propunerea asta propune, ca se se primescă subscripțiunea: proieptu de lege privitoriu la recunoșcerea după dreptu de stat a națiunii române, precum și a bisericiei gr. orientale și gr. catolice din Transilvania cu vigore pentru Marele Principatu Transilvania.

Hanea Joane. (Mercuria) Înaltă casă! În una din țilele trecutulu m'am fostu luat libertate cu privilegiu citirei protocolulu a face oreși care observațiune în privința nomenclaturei, cu care lumea germană s'a îndatinat a numi pe români; atunci mi s'a dîsu

său că mai multu dintr'ă crudă resbunare stringea mai tare de câtă ar fi trebuit nasulu la care nevoința înaltă îl făcuse a fi servitoriu, adevărul este însă că, devenind selbatecu cu totulu contra naturei sale blănde, Ali l'ar fi ucis, fără milă, dacă uă cugetare ar fi fost de ajuns spre a-lu face se mōră.

„Al Sire, dîse într'ă și Ali sultanulu, dupe uă încercare durerōsă în care era aprōpe se pērdă rebdarea; voi ține jurămintulu me uă sută de ani dacă poruncesc, dar pune pe unu altulu se-mi stērgă nasulu; vizirulu vostru are degete de feru.”

Sultanulu raspunde acestei însinuarī c'ua privire atāt de neimpăcată și de batjocoritōriă, în cātă Ali se oțări se suferă mai bine totu de cātă se reînoscă cererea sa. Dacă ar fi fostu vorba numai d'a muri, elu nu s'ar fi datu pôte în latur; dar dacă ar muri, ar fi făcutu se triumfe desprețulu ce Sultanulu avea pentru credință omenescă. Pentru a se redica mai

din partea în. președ., că atunci va fi timpul când...

Președ. . . întrevorbesce.

H. Continuu: Așta dar 'mi ieu voiă, cu atātă mai virtosă, că sunt provocat din partea domnului deputatū Ober a vorbi ceva despre această. Eu nu sîntu nici decăt de părerea d. Deputatū Ober, și eu sum de acia strînsă convingere, cumu-că în limba germană — nu precum a dîsu stimatul d. antevorbitoriu — că în limba germană se numescă pre români cumu va voi, ci se se ție și în acea limbă nomenclatura cea adevărată „romînă,” pentru că români n'au avut privilegiu pînă în 1848 a cere, ca cumu dorescu a fi ei numiți de magiari și de germani și în limbele lor. În 1848 au fost, cândă români pentru întiaș dată au cerut, ca se nu se mai numescă de magiari „olăah” și de germani „Walach,” ci după cumu se numesce elu în limba lui romînă. D. Ober dice, că și regimulu se folosesc de numele „Romane.”

Decă inse ne uităm în rescriptu alu imperatulu din 15 Iuniu 1863, vedem acolo. „Die Durchführung, der Gleichberechtigung, der romanischen Nation.”

Președ. întrevorbesce, Hanea continuă:

În proiectulu de lege așia este daru eu mai am și alte date, și a nu mesta în „Wiener Ztg.” Nr. 156, 1863, care dice: Veränderungen in der k. k. Armee. Romanen-Regiment.

Românii totu deuna se numescă români; d. Ober dice, ca se dice pentru acea-a „romänisch,” pentru că numirea această ar ave și istoria de 15 ani. Eu dîcu d-lor că istoria nomenclaturei românilor s'a inceput de atunci, de cândă a fostu unu romîn, care s'a numit pe sine așia, (Așia este II) daru nu de 15 ani încōce; așia daru me rog, cumu că în chartiele regimulu și în toți articlii de lege se se numescă, și se dice și în limba germană „romanische Nation,” cumu va scrie apoi „Hermannstädter Ztg.” a cea-a se lasă în voia domniei. — (Bravo! Se trăiescă!)

Manu Gabr. la partea antăiu pârținesce pe Cipariu, la a doua se alătură la A. Boheteli.

Binder Michael e pe lingă efep-tuire, apoi nu i pasă romänisch se romanisch, și se se lasă afară „ihren.”

Balomiri J. vrea, ca se se lasă afară: „cu valōre pentru M. Principatu.”

Esc. sa Bar. de Siaguna dice, că Ober are dreptu, că Români de 15 ani se numesc „Rumänen,” inse 15 ani în casulu acesta sîntu autoritate tocmai așia de pucinu ca și 15 zile. Dintr'alte: gramaticii certant et sub iudice lis est. Ungurii dîcu: romîn;

pre susu de acestu desprețiu, pentru a-lu învinge, trebui se mērgă pînă la sfîrșitu și se tacă; trebui într'unu cuvintu, se împlinescă în totu vorba dată. Ali se oțări se facă această eroică silință.

„Căte-va luni, dîcea elu, aruncând uă privire asupra tristulu se trecut, căteva luni de suferință chiaru, voru trece curind!”

Sermanulu Ali uita că dacă anii sîntu scurți, minutele sîntu lungi; și mai cu sēmă elu nu scia ce grozavă putere uiciditōriă pôte ave uă idee neschimbată contra celei mai tari voințe într'unu capu omenesc.

Incredințat, precum încă era, că contactulu vizirulu era cea mai mare pedică la triumfulu se, se mērgini mai antăiu a fugi de totu ce putea îmulgi între nasulu se și inemiculu se ocaziunile de apropiare. Fagiu de cald și de frig, precum altulu ar fi fugit de foc și de apă; avea uă frică nebună de curenții de aer. I-ar fi plăcutu mai bine se-și rupă unu picior de câtă se capete unu gutrațu, (va urma.)

se dăcă și germanii „romänisch“. Pe lângă titlul din propozițiunea regimului aflu o închinare sa. Se remăe cuvântul efeptuire.

O Smichdt C. e pe lângă propozițiunea regimului, dacă nu trece prop. lui Rannicher. Apoi fiă romanisch ori romanisch, acesta e o certy pentru umbra măgarului.

Fillsch: și titularea depinde de la primirea ori neprimirea prop. lui Rannicher.

Rannicher își motivează propunerea și pentru casă de neprimire propune un alt titlu.

Popea se declară pentru terminul „Romanen“, și la citatul lui Obert aduce altă citat din însuși protocolul Adunării din Blasiu din origina-lul altei petițiuni, apoi numirea celor două regimente foarte romănesci de graniția din partea Maes. sale însăși, în fine o ordinațiune a guvernului adusă la cererea scaunului episcopesc din Sibiiu. Se remăe cuvântul „eșeptuire“, care aici va se dăcă inarticularea. Sprijinesce pre Cipariu.

Popp, vice-președ. guvern. Esc: Inalta casă! Mi-au voiă a lua cuvintu în puterea § 19 a reg. prov. de dietă; — acesta aflu cu cale se observeđu pen-tru aceia, pentru că eu nu am fostu crisu între aceia, cari au fostu se vorbescă, înse, cându mi iaă cuvintu în

puterea § 18 alu legii dietale nu uită, că totu odată sum și deputatū dintr'unu cercū alegatoriū alu unu din cele mai mari comitate ale Ardelului. —

Mi-au fostu propusū, înalta casă! a nu lua cuvintulū, pină cândū părerile și convingerile mele vorū afla espresiu-ne în cuvintările altorū membri dietali, pōte că înalta casă a și obser-vatū, că de vro 4 sau 5 septemini de cândū s'a deschisū dieta încă nu am luatū cuvintū. —

Credinciosū acestū principiu alū meu nici astăđi nu așiu fi luatū cuvintū, pentru că ce așiu fi đisū eu, s'a đisū din partea înaltei case.

Inse veđindū, că atata timpū se perde cu discusiunea numai a suprascripțiunei — sperū, că voiă accelera închierea discusiunei prin cuvintele mele în privința supscrierū proiectului de lege. S'au desfășuratū aci mai multe părerī; sau adusū înaintē păreera, că propozițiunea despre eșeptuirea egalei îndreptătire a națiunei romăne și a con-fesiunilor ei se se despartă în douē părți. Era altă, se nu se dăcă „Durchfuhrung“ — și alta, ca se se lase titulatura pină pe urmā.

Inalta casă! Eu nu numai pentru că șiedū pe banca regimului, ci și din convingere părtinescū titulatura așa după cumū sunā în proiectulū regimu-lu, cu atata mai multū, pentru că eu

nu pociū se fi de părerea aceia, că ar fi vre o deosebire esențiale întrei supscrierea comisiunii și a regimulu.

Unū domnū antevorbitorū a citatū multe, cu care vrē se se convingā, că nu s'arū putē face totū o lege despre națiunea romăna și confesiunile ei. Eu nu înțielegū acesta, — de ce se nu se pōtā face? Chiarū se nu fiā în nici o legătură națiunea cu religiunile, totū nu pōte fi nici o pedică, ca se facā uā lege despre ele; — se ia orī cine orī și ce carte de legi, aū nu va afla pe una și acea charty obiecte eterogene; apoi eu sub confesiunile aceste douē nu înțielegū, că suntū proprietatea na-țiunei romăne, înse înțielegū, că suntū acelea confesiuni, care aū ținutū pe națiunea romăna, care aū făcutū pe na-țiunea romăna de n'au peritū. (Bravo!)

Acestea confesiuni suntū într'ua așa strinsă legătură cu națiunea romăna, în câtū dacă nu ar fi propuse într'o lege eu așiu propune-o pe aceea.

Ce se ținē de „Durchfuhrung“, eu nu înțielegū acesta așa, ca dōrā se se aducā o lege în tōte detaliurile, în tōtā specialitatea ei, ci eu înțielegū unū „Durchfuhrung“ în principū, și acesta o putemū face.

Ce se ținē de acea propunere, ca titulatura se se lese până la urmā, că adecă se nu se punā, până cândū vomū sci, că ce va veni în lege, eu acesta

nu o potū părtini. Eu sum chiarū și trebuie se presupunū, că toți membrii dietei suntū eu sine chiarū în pri-ivința acestā, și pentru aceea socotescū, că putemū pune suprascripțiunea în fruntea desbaterilor, fără de a exprima dōrā, după cumā a đisū domnulu depu-tatū alū Săbiului, mai puciu sēu mai multū, de câtū ar veni în lege.

De se ținē de cuvintulū „articulū de lege“ nu potū se fi de părerea d-lui canonicū Cipariū, pentru acesta până acumū este numai unū proiectū, cândū apoi va otāri dieta despre dñsulū și-lū va statori, atunci se va putē suprascrie în articululū de lege, și cândū va urma după aceea sancțiunea Mai. Sale Impe-ralului, atunci apoi va fi lege, — și a-șia darā eu sum pentru suprascrierea din proiectulū regimulu. — (Bravo!)

Gaitanu (abdicā de cuvântulū ce-rotū.)

Alduleanu, care stăruiesce a nu se depărta dieta de cuvintulū maiestaticū, ce ne e pusū înainte, și sprijinesce pre Cipariu, ca se nu se dăcă proiectu, ci după datina vechiā — articlu de lege; căci elaboratulū se dă acumū forma, în carea se se substernā Ma-iestății Sale.

Obert Fr. đice, că n'a đisū, cumū că națiunea romăna și istoria ei ar fi de 15 ani de vechiā și ear' refuge la pe-tițiunea din Blasiu 17 Maiū 1848, ci-

tându din ea, și la petițiunea regi-mentelorū romăne granițiare din 14 Sept. 1848, de unde earāși citezā, ca cerura se se numescā romăne. (Bravo și ilaritate) Din partea sciutā. Inche-iere! Incheiere!

Branu pe lângă propozițiunea re-gimulu.

Șubufiū Esc., în contra lui Obert, earā în privința romanisch și romanisch. Zimmermann earū ca cel de'nainte: Portugali, Spani, Italiani, Franci, toți la olaltā se numescū romanen, ca și Germani, Slavi, sub cari numiri gen. se înțielegū mai multe soiuri; sciinței se nu se facā silā, altū-felū nu o contra.

Referinții renunțā de cuvintū, neafândū proiectulū lorū în privința întitulārei sprijinire. (Din mai multe părți: Schuluss!)

Președintele anuncia, că ne mai fiindū insinuatū nime spre a vorbi so votisa asupra propunerilorū făcute, și așa cu majoritate eclatantā s'a primitū supra-scripțiunea propozițiunei regimu-lu, cumū scimū; și în urmă votānduse și asupra lui romanisch și romenisch; s'a acceptatū romanisch, și romanii ro-mānū romāni în vorbā și faptā. —

Cu acesta se fini ședința.

Korespondința Administrației.

D-lul Zaxaria Vasiliș la Fokmani. S'a nrimitū lei 38 plata abonam-entalsi d-stre la agetū Ziarē pe 3 lani, mi vi s'a snciat biletul No 12,669 imuresz ks foile d-lsi Vasile Ioan Botesā la Romanā.

Primitū -se lei 38 plata reabona-mentalsi d-voastre pe trei lani, vi s'a snciat biletul No. 12,670.

D-lul K. Starzo la Bkzē. Lei 152 plata reabonamentsi d-voastrē pe unū anū la agetū Ziarē, s'a nrimitū mi vi s'a snciat biletul No. 12,671.

G. D. Sersie.

de inkiriat. Doz anartamente ks odzile lorē, mi alte inkireri din proprietatea ks No. 8, din strada Nem-peaskz, (alături ks Otelē & Konkordia) din Bkzremi, vine va voi sē le ia, ks kirie pe unū anū s'as pe mai mslū, este noftitū a veni, la snt-iskritiē proprietarē kare lskemte în sbsrbia Biserika Doamni strada Kolegisi No. 33 sure ingelege.

(Klzers lank Donea.) No. 688 2 Zz.

de arendat. O vie lskratz mi ks nrimitū de arstēz nesta totū mai mltū de 75 pogoane pe momia Mz-kepa ks embatikē a orfanilor Saus-rov se dz în arendz de la Sf. Dami-tes anlē korentē prin Litigaye de la Oktombrie viitorē, la 10 ore dimineada, pe termenē de 3 ani. Doritori se vorē adresa la Konslatz Generalē a Rssiei din Bkzremi.

No. 690 2z.

UN ANGLAIS desire donner des leçons d'Anglais. S'adressez a M. Grant vis-a-vis de l'Eglise Sarindari. No 544 22 Zz.

Se inchiriađă MAGASIA DE LIISK'BNIE din strada Mogomoai în faga Konslatsi Rsseskē unde sē a-stazi D. Mixail Angelovici; a se adresa la D. HAAUA kare lokseme kearē a-kolo în etajz de sssz.

No. 692 4 Zz.

de inchiriat KASELE DIN STRADA BELVEDERE s'as nodz de nrimitē, se sntē arnoane de komisia koleari Verde, kore kasē a fostē ale D-ei Anastasia Kexēaska mi s'a kmprtat de sēb semnatēlē avinde toatē trebzincōasa inkpere nentz ori ce familie sē inkriazē de la sf. Dimi-tes viitorē; vine va fi amatorē ale lsa ks kirie sē va ingelege ks sēbtē skri-estē ce lokseme pe sliya Șerbanē Vodz lngz nodz giriū.

George Titeans. No. 689 3 Zz.

De arendat. Moșia Cioceni,

in Jsdgēz Praxovii, pe ana Krikovz Șratz lngz mosseaoa de Albesti mi Șrlađi.

Se arendeaz kiarē d'akmē diu Septembrie nentz înlesnirea arstirilor de Toamnē.

Venitșrile astel momi sntē mai alesē din nrimitșlē ei, ks și are ka la vinū mi pogoane krate nentz arstiri, livezi mi sxtatiri. — Ea are mi mai mlte vadsi de kirymēz, dintre kare mi sntē xanē de zidē la drmslē Kmmisi ks grajșri de zidē mi altele. — Are admpst de eartē nentz finari. — Are magazii de zidē, foarte bune nentz ori ce prodskte, mi kase arendamentiks konrinā inkprtorē în satslē Cioceni.

Doritori se vorē adresa pe nodz Mogomoia No. 20, neste drmsē de Șrindarē la proprietarē.

Stefan Dimitrie Greșeans. No. 687 3z.

O JŊNŊ MAGIARŊ, renșmit artistē la PIANO mi la MŊSIKA VOKALŊ, dorente a da lekșiani d'aveste mtiunge. Doritori sē se adreseze la Fridirixi Binder visu-vi de otelē Konkordia. No. 691 2z.

JOHN MALLAN. Dantistū de Londra, inventatorē de dingi, fēz legștri mi fēz krlige, nentz konsultatiune, kasa Reich Nods Mogomoia. No. 681 12 Zz.

de arenda ov Momia osebigi Bz-remi, Plasa Neajlsl, distriktē Vlan-ka, a Esfrosini Linoeni, pe vinū ani. Are pe đnsa 240 pogoane pe seama Arindamslsi, dozē Morl, Magazie, Pz-șle mi Xans. Doritori sē se adrese-ze la d. Anton Arion strada Kraiovi di-mineaga de la orele, 8—10. Arendamz poate intra de akmē în posesie sgre a'mi face m-ka de Toamnē; poate smștra kiarē rekolta așlē preantē.

No. 654. 7 Zz.

De vinzare, sau inkiriat Kasa mea diu max. Dobroteaz ks 3 odzi, sal, niwiz mi bskērie, ce lokē, ks embatikē la Monastirea Radz-Vodz, vandē fagadz de 5 st. mi lngime de 16. Doritori se vorē adresa la d-na Tsdoriga Rimniveans ce lokse-me la via Kalsgērigelorē în sliu Dsdemti.

Asemen a se vinde mi o Vie de 5 1/2 pogoane în sliya Dsdemti ks o frē mousz grđinē de feliđiūl nomē rōdi-tori mi ks toatē zestrea ei. Doritri sē se adreseze la Maika Agaria în Ski-talē Samgkēnemtī, saē totē la d-na Tsdoriga Rimniveans. No. 649. 2 Zz.

Să cere cu imprumutū dozē mi galbeni ks asigșrate de proprietate în nrimitē mi se va adresa la Admi-nistrațiunea agetșl ziarē. No. 654 12z.

De urgență vine voesce CI-MENT ksrat engiesesk (Portland) sēb garantie, se nofteaskē la D. Iakob Marmoroch. xanslē Șerban-Vodz No. 8. No. 644. 20 dr.

de arendat Momia Oemii Șng-șreni, din distriktēlē Argemz, nasa Lo-viutii. Doritori sē se adreseze la pro-prietara Doamna Maria Vartinde Strada Momilorē. No. 96. No. 671 1 Zz.

de vinzare o nereke ARMŊ-SARI NEGRI, mari, rasa șngșreaskz, de ontē mi noz ani, șnlē DRESAT MI LA KŊLBRIE. Doritori se vorē adresa la proprietarēl lorē, ce made la Xerbiay diu Ilfovē. Plasa Mostimtei. No. 672 2 Zz.

de inkiriat. Casele mele din sliya Filarets No. 7 inkprtoare de 7 odzi ks salonē, mi osebitē o kame z sssz; josē 2 odzi, bskērie, niwiz, grajș, mononē mi magazie, sntē de datē ks kirie de la sntz Dimitrie. Doritori se potē adresa ktre sēb skri-slē ce lokseme într'insele. Iordake Greșeskē. No. 652. 1 Zz.

De vinzare la toate librēriile. Fisica scoalelorū primare, tradskșione de T. Ioneskz karte A-DONATŊ de konsiliș sșueriorē alē instrskșionei usbiye nentz KLASEA a IV nrimarz 3lei 20 p. esmplarul. No. 664 8 Zz.

de inkiriat. kasele mele, din sliya Kolegiz, No. 21, pe trei ani. Doritori sē se adreseze la sntē sēm-nata la agetē kase. Anika Konstantinovici. No 683 3 Zz.

De vinzare. Prēvzlia d simigirie diu strada Olariorē din Ora-misli Șargis este de vinzare, doritori sē se adreseze la Șargisla d-lsi Filake Vasileskz, la Bkzremi la admin istriya agetșl ziarē Pasagislē Romzē. No. 490. 7. Zz.

de inkiriat. Kasele din strada Beilikslsl, vis-a-vis de Kafeneaoa Deds, în kari se aflē astzē pensionatslē lsi Vigi, de la Sf. Dimitrie viitorē, dori-tori se vorē adresa la proprietarēl lor ce meade totē pe acea stradē sēbt No. 38 No. 618 2 Zz.

O MAȘINŊ DE TREIERAT de sntē sistemē ks totslē noz, kare nē sng-ge nivē sntē bobē, mi vintzē giriē în kītē nē mai are trebzincz de ase-mal da urin altz mamioz de vintzrat, se inkriazē de la 15 Sent. viitorē, ks nrēzē de 7 stangl kila. Doritori se not ingelege saē în Bkzremi ks d. N. Laxovari, ori la Drēgșnemci distr. Vlaika ks intenidntele seē d. Daniil Teodoreskz. No. 646. 7 Zz.

de arendat. Mo-miile MERILIANI mi VALEA-MŊ-RŊLŊI din distriktēlē Argemisl, ks denșrtare o orz de Hitesui. DE VINZARE, o PŊDŊRE pe momia VALEA-MŊRŊLŊI, o vie (45 pogoane) la Drăgășani. 2 lokșri la TŊRNŊ. O vie la GREAKA. A se adresa la d-lsi A. T. Zis-so proprietarēl, saē la sokrl d-sale Kostantin Ștștineans, kaled Mogomoia No. 113. No. 642. 7 Zz.

De vinzare. La momia DRAJNEA lngz Sloin distriktēlē Praxova, se aflē o mare kē-tzđine de lemne kare se vindē ks ure-șlē de O JŊMBŊTATE-SFANŊLŊŊ STINJENŊL pe lokē. Ŋei kare vorē kmștra o ssts de stinjinē nē vorē nrēzē de kstē 22 PARALE nentz fie kare stinjinē.

Doritori sē se adreseze la arendamislē momiē Dimitrie Teoxaride în kasa sa pe Podzē de Pmmtēlē No. 78 s'as la tovarșislē sșē d. N. Șterz kiarē la nrmita momie. Dimitrie Teoxaride. No. 591 1 Zz.

Spre știința publică. Dela 25-400 galbeni Sntē de datē ks dobindz ks amanetē mișktor, ase adresa la Administrația agetșl foli. No. 625 3 Zz.

de vinzare șntē lokē oxavniē în maxalaoa Sf. George, în Piașz: în Orașlēl Ploemti, ks trei fege, mi are lngime ka la trei-zey de stinjeni; kare lđumea ka la 24 stinjeni. Doritori se vorē adresa la proprietarēl lokslē kare meade nē sliya Kimimi în kasele lsi Ploa Nikslae. Konstantin George. No. 674 2 Zz.

De inkiriat kasa mea diu max. Gorgani, ks 15 kamere mi toatē komoditșile. Kolonelē Voineskē. No. 658 8 Zz.